

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ

THE TRIUMPH OF ACHILLES

Τίτλος πρωτοτύπου: *The triumph of Achilles*

Συγγραφέας: Louise Glück

Copyright © 1985, Louise Glück

All rights reserved

Copyright © 2022, ΣΤΕΡΕΩΜΑ Α.Ε.

Για την ελληνική γλώσσα σε όλη την ηπειρωτική Ευρώπη

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου συνολικά ή τμηματικά με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσον χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

ΣΕΙΡΑ: ΠΟΙΗΣΗ

ISBN: 978-618-5617-17-2

Φωτογραφία Louise Glück: © Katherine Wolkoff

Εκδόσεις ΣΤΕΡΕΩΜΑ Α.Ε. / ΣΙΟΛΑ-ΑΛΕΞΙΟΥ

Κομνηνών 24, Αθήνα 114 72

Τηλ. 210 6426393

Fax 210 6459312

E-mail info@stereoma-sa.gr

www.stereoma-sa.gr

Facebook: Εκδόσεις Στερέωμα

ΛΟΥΙΖ ΓΚΛΙΚ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ
THE TRIUMPH OF ACHILLES

Δίγλωσση έκδοση

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΧΑΡΗΣ ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

To Charles Clay Dahlberg

Στον Τσάρλς Κλέι Ντάλμπεργκ

*First blossom in the wet grass—
O my body, you were given
only the one task, why
will you not repeat it?*

*“But if, as some say, . . . his suffering was only an
appearance, then why am I a prisoner, and why do
I long to fight with the wild beasts?”*

IGNATIUS

*“Joey was beginning to know good from evil. And
whoever does that is committed to live a human
existence on earth.”*

BRUNO BETTELHEIM

Πρώτος άνδρος στο υγρό γρασίδι —
Ω σώμα μου, σου δόθηκε
μόνο ένα καθήκον, γιατί
δεν θα το επαναλάβεις;

«Όμως αν, όπως λένε κάποιοι,... τα βάσανά του ήταν
μόνο ένα πρόσημα, τότε γιατί είμαι φυλακισμένος,
και γιατί λαχταρώ να πολεμήσω με τα άγρια θηρία;»

ΙΓΝΑΤΙΟΣ

«Ο Τζόι είχε αρχίσει να ξεχωρίζει το καλό από το
κακό. Και όποιος το κάνει αυτό δεσμεύεται να ζήσει
μια ανθρώπινη ζωή στη γη.»

ΜΠΡΟΥΝΟ ΜΠΕΤΕΛΧΑΪΜ

CONTENTS

I

Mock Orange	18
Metamorphosis	22
Brooding Likeness	28
Exile	30
Winter Morning	32
Seated Figure	40
Mythic Fragment	42
Hyacinth	44
The Triumph of Achilles	50
Baskets	52
Liberation	58

II

The Embrace	62
Marathon	64
Summer	82

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I

Φιλάδελφος	19
Μεταμόρφωση	23
Σκυθρωπή ομοιότητα	29
Εξορία	31
Χειμωνιάτικο πρωινό	33
Καθιστή μορφή	41
Μυθικό θράύσμα	43
Υάκινθος	45
Ο θρίαμβος του Αχιλλέα	51
Καλάθια	53
Απελευθέρωση	59

II

Ο εναγκαλισμός	63
Μαραθώνιος	65
Καλοκαίρι	83

III

The Reproach	88
The End of the World	92
The Mountain	98
A Parable	102
Day Without Night	106
Elms	116
Adult Grief	118
Hawk's Shadow	122
From the Japanese	124
Legend	134
Morning	138
Horse	142

III

Η επιτίμηση	89
Το τέλος του κόσμου	93
Το βουνό	99
Μια παραβολή	103
Ημέρα χωρίς νύχτα	107
Φτελιές	117
Θλίψη ενηλίκων	119
Σκιά του γερακιού	123
Από τα ιαπωνικά	125
Μύθος	135
Πρωινό	139
Άλογο	143

THE TRIUMPH OF ACHILLES

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ

MOCK ORANGE

It is not the moon, I tell you.
It is these flowers
lighting the yard.

I hate them.
I hate them as I hate sex,
the man's mouth
sealing my mouth, the man's
paralyzing body—

and the cry that always escapes,
the low, humiliating
premise of union—

In my mind tonight
I hear the question and pursuing answer
fused in one sound
that mounts and mounts and then
is split into the old selves,
the tired antagonisms. Do you see?
We were made fools of.
And the scent of mock orange
drifts through the window.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

Δεν είναι το φεγγάρι, σου λέω.
Είναι αυτά τα λουλούδια
που φωτίζουν την αυλή.

Τα μισώ.
Τα μισώ όπως μισώ το σεξ,
το στόμα του άντρα
που σφραγίζει το στόμα μου, το σώμα
του άντρα που παραλύει —

και την κραυγή που πάντα διαφεύγει,
την ευτελή, ταπεινωτική
προϋπόθεση της ένωσης —

Στο μυαλό μου απόψε
ακούω την ερώτηση και την απάντηση που την
καταδιώκει
συγχωνευμένη σ' έναν ήχο
που εντείνεται και εντείνεται και μετά
διασπάται στους παλιούς εαυτούς,
τους εξαντλημένους ανταγωνισμούς. Βλέπεις;
Μας γελοιοποίησαν.
Και το άρωμα του φιλάδελφου
γλιστράει μέσα απ' το παράθυρο.

How can I rest?
How can I be content
when there is still
that odor in the world?

Πώς μπορώ να αναπαυθώ;
Πώς μπορώ να είμαι ικανοποιημένη
όταν υπάρχει ακόμη
η μυρωδιά αυτή στον κόσμο;

METAMORPHOSIS

1. *Night*

The angel of death flies
low over my father's bed.
Only my mother sees. She and my father
are alone in the room.

She bends over him to touch
his hand, his forehead. She is
so used to mothering
that now she strokes his body
as she would the other children's,
first gently, then
inured to suffering.

Nothing is any different.
Even the spot on the lung
was always there.

2. *Metamorphosis*

My father has forgotten me
in the excitement of dying.
Like a child who will not eat,
he takes no notice of anything.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ

1. Νύχτα

Ο άγγελος του θανάτου πετάει
χαμηλά πάνω από το κρεβάτι του πατέρα μου.
Μόνο η μητέρα μου βλέπει. Εκείνη και ο πατέρας μου
είναι μόνοι στο δωμάτιο.

Σκύβει πάνω του για να αγγίξει
το χέρι του, το μέτωπό του. Είναι
τόσο συνηθισμένη στη μητρική φροντίδα
που τώρα χαϊδεύει το σώμα του
όπως των άλλων παιδιών,
στην αρχή απαλά, κι έπειτα
εξοικειωμένη με τον πόνο.

Τίποτα δεν είναι διαφορετικό.
Ακόμα και το σημάδι στον πνεύμονα
ήταν πάντα εκεί.

2. Μεταμόρφωση

Ο πατέρας μου με ξέχασε
μέσα στην έξαψη του επικείμενου θανάτου του.
Όπως το παιδί που αρνείται να φάει,
αδιαφορεί για τα πάντα.

I sit at the edge of his bed
while the living circle us
like so many tree stumps.

Once, for the smallest
fraction of an instant, I thought
he was alive in the present again;
then he looked at me
as a blind man stares
straight into the sun, since
whatever it could do to him
is done already.

Then his flushed face
turned away from the contract.

3. *For My Father*

I'm going to live without you
as I learned once
to live without my mother.
You think I don't remember that?
I've spent my whole life trying to remember.

Now, after so much solitude,
death doesn't frighten me,
not yours, not mine either.
And those words, *the last time*,
have no power over me. I know
intense love always leads to mourning.

Κάθομαι στην άκρη του κρεβατιού του
ενώ οι ζωντανοί μάς κυκλώνουν
όμοιοι με κούτσουρα.

Μια φορά μόνο, για ένα κλάσμα
του δευτερολέπτου, νόμισα
πως ήταν ζωντανός στο παρόν και πάλι·
ύστερα με κοιτάξε
όπως κοιτάζει ένας τυφλός
επίμονα τον ήλιο, αφού
ό,τι ήταν να του κάνει
έχει ήδη γίνει.

Έπειτα το φλογισμένο του πρόσωπο
στράφηκε αλλού, να μη βλέπει το συμβόλαιο.

3. Για τον Πατέρα μου

Θα ζήσω χωρίς εσένα
όπως έμαθα κάποτε
να ζω χωρίς τη μητέρα μου.
Νομίζεις πως δεν το θυμάμαι;
Ξόδεψα όλη μου τη ζωή προσπαθώντας να θυμάμαι.

Τώρα, μετά από τόση μοναξιά,
ο θάνατος δεν με φοβίζει,
ούτε ο δικός σου, ούτε κι ο δικός μου.
Και αυτές οι λέξεις, την τελευταία φορά,
δεν έχουν καμιά εξουσία πάνω μου. Ξέρω
ότι η έντονη αγάπη οδηγεί πάντα στο πένθος.

For once, your body doesn't frighten me.
From time to time, I run my hand over your face
lightly, like a dustcloth.
What can shock me now? I feel
no coldness that can't be explained.
Against your cheek, my hand is warm
and full of tenderness.

Για μια φορά, το σώμα σου δεν με φοβίζει.
Κάθε τόσο, περνάω το χέρι μου πάνω απ' το πρόσωπό σου
ελαφρά, σαν να το ξεσκονίζω.
Τι μπορεί να με αναστατώσει τώρα; Δεν νιώθω
κάποια ψυχρότητα που να μην μπορεί να εξηγηθεί.
Στο μάγουλό σου, το χέρι μου είναι ζεστό,
γεμάτο τρυφερότητα.